

Denkend aan Nico van Schie, fietsenmaker

Het is jammer dat er in de Bijbel geen verhalen over fietsen staan. Ik zou graag zo'n verhaal gehoord hebben tijdens de uitvaartdienst van Nico van Schie, fietsenmaker pur sang. Jarenlang kwam ik bij hem met onze kapotte fietsen en steeds werden ze onder zijn vakkundige handen weer rijvaardig gemaakt. Als ik een fiets op ging halen kreeg ik er altijd een korte preek bij over hoe ik met een fiets hoor om te gaan. Een geliefd thema was dat je nooit met zachte banden moest fietsen want dan kwam de band knel te zitten tussen velg en straat en had je zo weer een lekke band. Als ik thuis kwam, herhaalde ik de toespraak dan tegenover mijn kinderen want zij waren degenen die met zachte banden fietsten, elke dag op en neer naar Leiden, zoals zoveel andere schoolgaande kinderen in het dorp. Wat ik ook van Nico heb geleerd is dat je dat moertje van het ventiel nooit strak aan moet draaien tegen de velg; er moet een beetje speling blijven voor het ventiel.

De fiets is het beste wat wij hebben in Nederland. We denken misschien dat tulpen, klompen en molens onze nationale symbolen zijn maar die zijn allemaal verdrongen door de fiets. Zelfs in het KLM-vliegtuig ziet de reiziger op zijn beker geen molen maar een fiets afgebeeld. En als de daling naar Schiphol wordt ingezet, laat de monitor vredige fietsers voorbijkomen.

Buitenlandse journalisten die iets spectaculairs willen schrijven of filmen over ons land doen dat steeds vaker over het verschijnsel fiets. Ze kunnen hun ogen niet geloven dat onze steden gedomineerd worden door fietsers en dat die fietsers de baas zijn over de auto's; dat de burgemeester en zelfs de minister-president per fiets naar zijn werk komt; dat het gebruik van de fiets iemands status verhoogt en een Mercedes hem in de publieke opinie doet dalen. Ze schrijven enthousiast hoe gezond dat allemaal wel is, voor de fietser zelf en voor de andere weggebruikers en vragen zich vertwijfeld af waarom dat bij hen, in New York en Barcelona, niet mogelijk is. Zondagochtend, op weg naar de kerk, komen ze lange rijen razend snelle fietsers in kleurige outfit tegen die de Heer op hun eigen wijze danken voor de schoonheid van onze omgeving. En als de zondag wat verder is gevorderd, stappen gepensioneerde dames en heren van 70 en ouder op hun fiets om de benen te strekken en een luchtje te happen.

Nico was iemand die dit sieraad van ons land met zorg en toewijding in stand hield. Fietsen maken is het vreedzaamste en zachtmoedigste beroep dat ik ken. Als er indertijd fietsen hadden bestaan, zou Jezus zeker fietsenmaker geworden zijn en zou hij op de fiets met zijn apostelen rondgereden hebben door Galilea. En dan zouden we op Nico zijn uitvaart een mooie lezing over de fietsende Jezus gehoord hebben. Nu moesten we het doen met een wandeling over het water, inderdaad heel spannend, maar een fietsende Jezus zou op mij nog meer indruk hebben gemaakt. En het zou Nico aangesproken hebben en hij zou zich zeker afgevraagd hebben of de Heer de banden wel goed had opgepompt.

Sjaak van der Geest